

ת"פ (חיפה) 29529-10-22 - מדינת ישראל נ' צביקה אוחיון בע"מ

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

ת"פ 29529-10-22 מדינת ישראל נ' צביקה
אוחיון בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת אילת שומר-ברנשטיין

בעניין: המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד

נגד

הנאשמים
1. צביקה אוחיון בע"מ ע"י ב"כ עוה"ד
2. חיים צבי אוחיון ע"י ב"כ עוה"ד

גזר דין

על פי עובדות כתב האישום, בתקופה שבין 22.10.2019 ועד 27.12.2021 הנאשמת העסיקה עובד מסתכן בעל רישיון ביקור בתוקף מסוג 2(א)(5) לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב 1952 מבלי שהפקידה עבורו בין החודשים 10/2019 ועד 11/2021 (25 חודשים) את "חלק המעסיק" של הפקדון ומבלי שהסדירה עבורו ביטוח רפואי בניגוד לדין, כאשר בדיון לפנינו הוסכם כי העובד לא בוטח בביטוח רפואי במשך 13 ימים בלבד.

בדיון שהתקיים ביום 12.12.2024 הודו הנאשמים בסעיפי האישום והורשעו בביצוע העבירות מושא כתב האישום.

באותו יום התקיים דיון טיעונים לעונש.

טענות המאשימה

1. הנאשמים הודו והורשעו בביצוע עבירות על פי חוק עובדים זרים, בהתאם לסעיפים המפורטים בכתב האישום - עבירה של ביטוח רפואי - אי עריכת ביטוח, ועבירה של אי הפקדת פיקדון למשך 25 חודשים, לעובד שפרטיו מצוינים בסעיף 4 לכתב האישום.

המדובר בשני אירועים - אירוע אחד של עבירה, אי הפקדת פיקדון ואירוע שני - אי עריכת ביטוח רפואי.

הקנס המנהלי בגין העבירות הללו עומד על סך של 5,000 ש"ח על כל עבירה.

2. לגבי אי הפקדת פיקדון (במשך 25 חודשים), מדובר בעבירה שנעברה חודש בחודשו, במשך 25 חודשים, ולכן המאשימה רואה בכך ריבוי עבירות. בסופו של דבר, לאחר הגשת כתב האישום, הכספים הופקדו על ידי הנאשמים בחודש 6/23, כאשר סכומי ההפקדה בחישוב כללי מגיעים לכ- 23,000 ש"ח.

3. תיקון 113 לחוק העונשין, המתייחס להבניית שיקול דעת שיפוטי בענישה וקביעת עונש הולם, קובע מהלך תלת שלבי.

3.1. בשלב הראשון יש לציין האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים על פי סעיף 40'ג' לחוק העונשין. במקרה דנן המאשימה מתייחסת לשני אירועים, ומבקשת לעשות הפרדה ולקבוע מתחם עונש הולם נפרד עבור כל אירוע, אירוע אחד אי הפקדת פיקדון והאירוע השני אי עריכת ביטוח רפואי, אשר לוקח בחשבון את מספר העבירות, תדירותן ומשך ביצוען בשילוב ובזיקה ביניהן.

3.2. בשלב השני יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, תוך לקיחה בחשבון את הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו.

בעניין הפקדת כספי פיקדון למסתננים - הרי שמדובר בתחליף לכספי פנסיה וכספי פיצויים, וגם במידה רבה הכספים הללו נועדו לעידוד יציאה מישראל של מסתננים למקום מושבם.

בעניין אי עריכת ביטוח רפואי למסתננים - הרי שזה מהווה סיכון שהמעסיקים לוקחים אותו, ובסופו של דבר ככל שמתממש אירוע רפואי כזה או אחר, הנטל הכספי הוא על כלל הציבור.

כמו כן, במסגרת השלב השני, צריך לבחון את מידת הפגיעה בערך החברתי ולהתייחס למדיניות הענישה הנהוגה, כאשר ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה הבאה בהתייחס לאי הפקדת פקדון:

ת"פ (ב"ש) 68828-02-23; ת"פ (ב"ש) 58815-05-22; ת"פ (ת"א) 14014-06-20.

ופסיקה בענין אי ביטוח רפואי - ע"פ 21578-01-15. מאחר והעובד לא בוטח בביטוח רפואי במשך 13 ימים בלבד, המתחם הרלוונטי קרוב לקנס מנהלי.

3.3. השלב השלישי מתייחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, כאשר המאשימה מפנה לסעיף 40'ט' (א) שעוסק בנסיבות הקשורות לביצוע עבירה.

הנאשם לא טען מצב כלכלי כסיבה להפחית את העונש ועל כן ענין זה לא נבחן.

מפנה לפסיקה בעניין ע"פ 32385-05-14 וע"פ 25307-12-15.

המאשימה מבקשת בגין האירוע של אי הפקדת פיקדון לקבוע מתחם של הרף הנמוך, 52,000

ש"ח עד לרף הגבוה 70,000 ש"ח, ובמתחם זה להשית קנס על נאשמת 1 בשיעור של 65,000 ש"ח.

לעניין היעדר ביטוח רפואי - יש לקבוע מתחם בגבולות בין 6,000 ש"ח ברף הנמוך ל- 12,000 ש"ח במתחם הגבוה. במתחם הזה יש להשית קנס בגובה של 10,000 ש"ח.

4. צריך גם להתייחס לאחריות נושא משרה של הנאשם מס' 2. משמעות הסעיף אחריות נושא משרה ותכלית החקיקה לקבוע ולהבטיח כי תפקיד נושא משרה ימנע מתאגידים לעבור עבירות ולקיים את החובות שמוטלות על המעסיקים והתאגידים במסגרת חוק עובדים זרים.

בעניין מר אוחיון נושא המשרה - באירוע הראשון של אי הפקדת פיקדון או במקרה שלנו אי הפקדת פיקדון במועד יש לקבוע מתחם בין 10,000 ש"ח ל- 30,000 ש"ח. ובמתחם הזה להשית קנס בשיעור של 15,000 ש"ח. לעניין ביטוח רפואי - יש להשית על מר אוחיון קנס עונשין בגובה של 5,000 ₪, כאשר גובה קנס מקסימלי באופן כללי עומד על 58,400 ש"ח.

5. כמו כן, על הנאשמים לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירות בהתאם לחוק העונשין, עם קנס עונשי מקסימאלי שעומד על 116,800 ש"ח על כל אחת מהעבירות ו- 58,400 ש"ח בהתייחס לאחריות נושא משרה.

6. לעניין החישוב האריתמטי שהציג ב"כ הנאשם - לא מכפילים כשיש יותר חודשים ולכן לא צריך לחלק כשיש פחות חודשים.

טענות הנאשם

7. מדובר בעבירה ראשונה, יחידה, מאז ומעולם המיוחסת הן לנאשמת והן לנאשם 2.

8. באשר לביטוח הרפואי - מדובר בעבירה פעוטה, ממש זוטי דברים, שכן מדובר בפחות משבועיים, ב- 13 יום, וזאת לא כתוצאה ממחדל אלא מתהליך טבעי ומהדרישות של חברת הביטוח, בין היתר לשלוח לעובד תרגום של הפוליסה בשפתו, כאשר במועד הביקורת העובד היה מבוטח.

מפנה לפס"ד 32014-10-19, כאשר באותו מקרה זיכה בית הדין את הנאשמים מעבירה של אי ביטוח רפואי היות והיה מדובר ב-19 יום בלבד, כאשר בענייננו מדובר ב-13 ימים.

במקרה דנן הנאשמים לא עמדו על בקשתם לזיכוי על אף שמדובר בזוטי דברים מתוך שיקולים ענייניים ושיקולי יעילות וזאת במטרה למנוע הליך מייגע וארוך.

אשר על כן, מבחינת מתחם הענישה צריך לפסוק פחות מהקנס המנהלי של 5,000 ש"ח, ומבחינת אחריות נושא משרה להסתפק בקנס רק לנאשמת 1.

לחלופי חילופין, אם בית הדין יפסוק שצריך לחייב את נושא המשרה, הרי שיש לחייבו בקנס ברף

הנמוך.

כתב האישום לוקה בחסר מכיוון שהוא כללי ולא מציין שמדובר באי ביטוח רפואי של 13 ימים בלבד ויתכן שכלל לא היה צריך להגיש כתב אישום בעבירה הזאת.

9. מבחינת הפקדת הפיקדון -מדובר בעבירה ראשונה. מדובר בחברה ששומרת חוק ומשלמת את זכויות העובדים במלואן.

10. נאשם 2 הוא ללא עבר פלילי, חרוץ, עובד כפיים, עובד קשה כדי לדאוג לפרנסת משפחתו.

11. על החברה עברה תקופה קשה מאוד במהלך המלחמה האחרונה גם בהיבט של מיעוט עובדים, בין היתר כי היו במילואים, ומיעוט פרויקטים.

12. החברה תיקנה את המחדל ושילמה את כל החוב לפיקדון כבר ב- 6/23, כך שהעובד לא נפגע וקיבל את כל המגיע לו.

13. הנאשם מפנה לע"פ 13931-05-22, מ.ד.א. מטענים[1] שם פסקו לנושא המשרה 2,500 ₪ ולחברה פסקו 5,000 ₪, כאשר יש לאמץ פסיקה זו אשר הובילה את המגמה החדשה בהרשעות ובמתן הקנסות, כפי שבא לידי ביטוי בפסיקות נוספות, כדוגמה - ת"פ 56568-06-22.

המתחם שנקבע בארצי במ.ד.א. מטענים הוא - 21,000 ש"ח לנאשמת בהתייחס לאי הפקדת פיקדון לעובד אחד למשך 33 חודשים, ולנאשם 2 - 10,500 ש"ח.

בנושא של ביטוח רפואי ששם העובד לא היה מבוטח במשך 5 חודשים, פסקו לנאשמת 5,000 ש"ח ולנאשם 2,500 ש"ח.

יש לעשות חישוב אריתמטי: 21,000 ש"ח לחלק ל-33 חודשים יוצא 636 ש"ח, ולכן במקרה שלנו שלא הפקידו לפיקדון 25 חודשים יוצא כ- 16,000 ש"ח. צריך לעשות חישוב דומה לנושא משרה.

דיון והכרעה

14. בהתאם להלכה, יש לגזור את עונשם של נאשמים בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) אשר הגדיר שלושה שלבים שעל בתי המשפט ליישם טרם קביעתו של עונש במשפט פלילי, כדלקמן[2]:

"בשלב הראשון - המקדמי, נדרש בית המשפט לבדוק האם הנאשם שלפניו הורשע בכמה עבירות, להבדיל מהרשעה בעבירה יחידה. במידה ומדובר בכמה עבירות, על בית המשפט לקבוע האם הן מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים. אם מדובר באירוע אחד, ימשיך בית המשפט 'כרגיל', אל שני השלבים הבאים (קרי, יקבע מתחם ענישה

לאירוע כולו ויגזור עונש כולל לכל העבירות הקשורות לאותו אירוע (סעיף 40 י"ג(א) לחוק העונשין)). לעומת זאת, במידה ובית המשפט מצא כי בעבירות שבהן הורשע הנאשם מדובר בכמה אירועים, יקבע עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן יוכל לגזור עונש נפרד לכל אירוע (בד בבד עם קביעה האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר), או עונש כולל לאירועים כולם (סעיף 40 י"ג(ב) לחוק העונשין); בעקבות המסקנה שהתקבלה בשלב הראשון ימשיך בית המשפט לשני השלבים הבאים: בשלב השני קובע בית המשפט מתחם ענישה ראוי בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה; ובשלב השלישי נבחנות הנסיבות שאינן קשורות לעבירה, ובהתחשב בהן גוזר בית המשפט על הנאשם עונש המצוי במתחם הענישה שנקבע בשלב השני (אלא אם מתקיים אחד משני חריגים שיפורטו להלן)..."

15. באשר לשלב הראשון - הרי שמדובר בשתי עבירות לשני הנאשמים - האחת אי הפקדת פקדון והשניה אי עריכת ביטוח רפואי.

16. באשר לשלב השני - מתחם ענישה ראוי בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה - ענין מ.ד.א מטענים אליו הפנה ב"כ הנאשם דומה לעניינו. באותו מקרה הנאשמים הורשעו באי עריכת ביטוח רפואי לעובד זר סודני אותו העסיקו במשך 5 חודשים ואי הפקדת פקדון במשך 33 חודשים, כאשר מחדל אי הפקדת הפקדון תוקן כך שזכויותיו של אותו עובד לא נפגעו.

בית הדין הארצי קבע כי כל 33 העבירות בהן הורשעו המערערים בקשר לאי הפקדת הפיקדון מהוות "אירוע" אחד המורכב ממספר מעשים וכי אין להתעלם ממספר החודשים בהם לא הופקד הפיקדון בעת קביעת מתחם הענישה ובעת גזירת העונש, ואולם, גם אין לבצע הכפלה אריתמטית טכנית לפי מספר העבירות אלא יש לקבוע מתחם ענישה כולל.

בית הדין הארצי קבע:

"בהתחשב בכך ובמכלול הנסיבות, שוכנענו כי יש לקבוע את מתחם הענישה בנסיבות המקרה, תוך לקיחה בחשבון של כלל השיקולים לרבות הערך החברתי המוגן ומספר העבירות (33 עבירות בגין 33 חודשי עבודה של עובד אחד), בין סך של 10,000 ₪ (כפל הקנס המנהלי בגין עבירה יחידה) לבין 58,400 ₪ (50% מהקנס המירבי בגין עבירה יחידה) ביחס למערערת ומחצית מכך ביחס למערער 2. עוד שוכנענו כי יש להעמיד את העונש למערערת בגין אי הפקדת הפיקדון, בהתחשב בנסיבות לקולא אותן ציין בית הדין האזורי בגזר הדין שהצדיקו גם לשיטתו רמת ענישה נמוכה, על סך של 21,000 ₪ ואת העונש למערער 2 בגין אי הפקדת הפיקדון על סך של 10,500 ₪. הקנסות שהוטלו על ידי בית הדין האזורי בגין אי עריכת ביטוח רפואי (5,000 ₪ למערערת ו-2,500 ₪ למערער 2) נותרים ללא שינוי."

17. נציין, כי לאור פסק דין זה של בית הדין הארצי, אנו סבורים שבכל הקשור למתחם העונש, יש להתמקד בפסיקה שניתנה לאחר מועד מתן פס"ד מ.ד.א. מטענים ולא בפסיקה שקדמה לה.

18. ב"כ המאשימה הפנה ל ת"פ (ב"ש) - 68828-02-23 - עניין טופ פלסט[3] ולת"פ (ב"ש) 58815-05-22 - עניין שלי מתכות[4].

בענין טופ פלסט היו 3 עובדים מסתננים, שלא הפקידו עבורם לפקדון במשך 8 חודשים כל אחד, ובית הדין האיזורי בבאר שבע קבע כי המתחם נע בין 10,000 ₪ שהוא כפל הקנס המנהלי בגין עבירה אחת, לבין 120,000 ₪ המהווים 50% מהקנס המירבי בגין 24 העבירות ובסופו של דבר העמיד את הקנס בגובה של 20,000 ₪ בגין אי הפקדת הפיקדון, וזאת בדומה לקנס שנפסק במ.ד.א. מטענים עבור מספר חודשים רב במקצת. באשר לאי עריכת ביטוח, נציין כי באותו מקרה דובר בתקופה ארוכה בהרבה, ועל כן, פסיקת בית הדין אינה רלוונטית לענייננו.

באשר לענין שלי מתכות, הרי שאיני סבורה שיש מקום להשוות בין אותו ענין לענייננו, היות ושם דובר ב-16 עובדים שהועסקו ללא הפקדת פקדון וביטוח רפואי, וזאת בשונה מענייננו, שבו הועסק עובד אחד בלבד.

19. ב"כ הנאשם הפנה לענין טרילוג[5], אך גם שם דובר ב-12 עובדים, ועל כן, אני סבורה שאין להשוות בין ענין זה למקרה דנן.

20. מקרה נוסף אשר דומה לענייננו הוא בענין שווארמה הרצל[6]. באותו מקרה כתב האישום התייחס לעובד אחד שלא הפקידו לו לפקדון עובדים זרים במשך 33 חודשים, וכן לא ערכו לו ביטוח רפואי. בית הדין אימץ את מתחם העונש שנקבע במ.ד.א. מטענים ולאחר שלקח בחשבון את ההודאה בעבירות תוך נטילת האחריות וחיסכון בזמן השיפוט, את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות ואת מצבה הכלכלי של הנאשמת עקב מגפת הקורונה והמלחמה, הטיל על הנאשמת בגין העבירה של אי הפקדת פיקדון עובדים זרים קנס בסך 21,000 ₪ ועל כל אחד מהנאשמים 2-3 קנס בשיעור של 5,000 ₪ ובגין העבירה של העסקה ללא עריכת ביטוח רפואי הטיל על הנאשמת קנס בשיעור של 5,000 ₪ ועל כל אחד מהנאשמים 2-3 קנס בשיעור של 2,500 ₪ ש"ח.

21. מן הכלל אל הפרט - לאחר שלקחתי בחשבון את הפסיקה השונה, כפי שפורטה לעיל, ולאור הדמיון בין מקרה דנן לענין מ.ד.א. מטענים ושווארמה הרצל, אני קובעת כי מתחם העונש בגין אי הפקדת פקדון נע בין סך של 10,000 ₪ (כפל הקנס המנהלי בגין עבירה יחידה) לבין 58,400 ₪ (50% מהקנס המירבי בגין עבירה יחידה) ביחס לנאשמת ומחצית מכך ביחס לנאשם 2, כפי שנקבע במ.ד.א. מטענים, ובהתייחס לעבירת אי עריכת ביטוח רפואי, לאור פרק הזמן המאוד קצר שבו העובד לא היה מבוטח (13 יום) אני מעמידה את מתחם הענישה המתייחס לנאשמת בין סך של 2,500 ₪ לסך של 5,000 ₪ ומתחם הענישה המתייחס לנאשם 2 על מחצית מכך, קרי: בין 1,250 ₪ ל-2,500 ₪.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

22. באשר לנסיבות שאינן קשורות לעבירה, אני לוקחת בחשבון כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום מבלי שהיה צורך לשמוע עדים וחסך בכך זמן יקר לכל המעורבים וכן כי זוהי העבירה הראשונה שלו וכן כי עבר תקופה קשה במהלך המלחמה.

23. לאחר שלקחתי בחשבון את מתחמי הענישה השונים ואת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, אני מצאתי לנכון להטיל על הנאשמת בגין העבירה של אי הפקדת פיקדון עובדים זרים קנס בסך 20,000 ₪ ועל הנאשם 2 קנס בשיעור של 10,000 ₪. בגין העבירה של העסקה ללא עריכת ביטוח רפואי, לאור פרק הזמן הקצר שבו העובד לא בוטח ביטוח רפואי, מצאתי להטיל על הנאשמת קנס בשיעור של 2,500 ₪ ועל הנאשם 2 קנס בשיעור של 1,250 ש"ח.

24. יצוין, כי הנאשמים התחייבו בדיון ואף נדרשו לחתום על התחייבות שלא לשוב ולבצע את העבירה.

25. לצדדים מוקנית, תוך 45 ימים מעת שיומצא להם גזר דין זה, זכות לערער על פסק הדין בפני בית הדין הארצי לעבודה בירושלים.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשפ"ה, 25 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.

-
- [1] ע"פ (ארצי) 13931-05-22 מ.ד.א מטענים וסחר בע"מ - מדינת ישראל מיום 20.9.2022.
[2] ע"פ 57160-01-14 מדינת ישראל נ' חדוות הורים בע"מ, מיום 8.2.2014.
[3] ת"פ (אזורי ב"ש) 68828-02-23 מדינת ישראל - טופ פלסט 2002 בע"מ מיום 24.5.2023.
[4] ת"פ (אזורי ב"ש) 58815-05-22 מדינת ישראל - שלי משה מתכות בע"מ מיום 25.7.2023.
[5] ת"פ (אזורי ב"ש) 56568-06-22 מדינת ישראל - טרילוג בע"מ מיום 4.12.2022.
[6] הע"ז (אזורי ת"א) 25094-09-21 מדינת ישראל - שווארמה הרצל 2 בע"מ מיום 25.7.2024.